

TERMENI EUFEMISTICI PE BAZA ALR II – 1. SUPLIMENT

Materialul lexical care stă la baza articolului de față provine din ALR II – 1. S* și a rezultat din răspunsurile date la întrebările (indirecte) 4877 și 4886, respectiv h 10 și 12, comparate cu răspunsurile obținute la întrebările 4876 („Penisul berbecului”) și 4887 („Organul genital al oii”), respectiv h 11 și h 13.

Materialul din ALR II – 1. S nu a fost excerptat în vederea includerii în dicționarul-tezaur al limbii române (DA și DLR), sau, dacă acest lucru s-a făcut, nu a existat un punct de vedere unitar și nici consecvent, chiar și în cadrul aceleiași colectiv de redactare. De exemplu, DLR, tom VII, partea 1, litera N, menționează, s. v. *naștere*, la sensul I. 1. „(Regional) organul genital al femeii” și citează ca sursă ALR II – 1. S, h 12, de unde s-ar putea deduce că această sursă a stat în vederile colectivului de redactare; dar pentru *născătoare*, deși sensul amintit este menționat, trimiterea la ALR II – 1. S nu se mai face, cu toate că termenul este răspândit în 6 puncte pentru f. și în 2 pentru f₁. Tot așa pentru *născut*, este menționat doar sensul „organ genital feminin”, extras dintr-o singură sursă, în contextul a două fragmente de descântec, și lipsește înțelesul „organ genital bărbătesc”, pe care ALR II – 1. S îl menționează în punctele 284 și 349.

Diferența dintre ceea ce reiese din lucrările lexicografice amintite și ceea ce oferă ALR II – 1. S nu este deloc neglijabilă. Așa, de pildă, în timp ce DSLR (care și-a extras materialul din DA și DLR, material publicat sau aflat în fișiere) menționează pentru *penis* (cuvânt-titlu) 10 sinonime, dintre care doar 6 aparțin graiurilor populare (luând în considerație indicațiile *învechit*, *popular*, *regional*), adică *mădular*, *memburu*, *mățărângă*, *pasăre*, *pistol* și *sulac*, ceilalți fiind

* ALR II – 1. S = Emil Petrovici, *Atlasul lingvistic român. Partea II (ALR II)*, vol. I. *Suplement. Termeni considerați obsceni*, Sibiu – Leipzig, 1942.

În afara abrevierilor din DA/DLR, s-au mai folosit următoarele:

DDAr = Tache Papahagi, *Dicționarul dialectului aromân, general și etimologic*, [București] 1963;

DSB = *Dicționarul subdialectului bănățean* (redactori: Vasile Șerban, Sergiu Drincu), vol. I, Timișoara, 1985;

DSLR = Luiza Seche, Mircea Seche = *Dicționarul de sinonime al limbii române*, București, 1982;

FCLR = *Formarea cuvintelor în limba română*.

S-a notat cu b. „organul genital bărbătesc” (h 12), cu f. „organul genital femeiesc” (h 10), cu b.₁ „penisul berbecului” (h 11), cu f.₁ „organul genital al oii” (h 13); h = hartă.

considerați argotici (*coinac, sulă, șarpe, ștremeleag*), în ALR II – 1. S găsim 33 de termeni, cărora li se adaugă 11 expresii perifrastice. Tot așa, pentru *vulvă*, DSLR menționează doar pe *plod*, în timp ce ALR II – 1. S conține 35 de termeni și 10 expresii perifrastice. Apoi nu este clar dacă titlurile *penis* și *vulvă* cuprind sinonimele pentru „organul genital” (exterior) masculin, respectiv feminin, cu referire atât la om, cât și la animale. Totodată DSLR nu a preluat din DA și DLR, așa cum se va vedea, toate denumirile eufemistice, în speță sinonimele pentru cele două noțiuni.

Din aceste motive, dar și pentru că ALR II – 1. S nu se găsește cu ușurință la îndemâna celor interesați, am considerat că ar fi util să prelucrăm cele două hărți (10 și 11), comparându-le cu hărțile 11 și 13.

Pentru aceasta, am întocmit o anexă pe baza căreia se pot completa sursele lexicografice existente nu doar prin simpla consemnare a cuvântului așezat în ordine alfabetică, ci și prin succinte explicații semantice, comparații, precum și cu, atunci când a fost cu putință, sugestii etimologice.

1. Unii termeni pot fi socotiți neutri, fără vreo nuanță stilistică mai mult sau mai puțin evidentă, deși nu s-ar putea spune că nu au, totuși, o oarecare astfel de nuanță, cum se întâmplă la pronumele demonstrative *aceea, aia, haia*, căci ele exprimă uneori disprețul, dar folosirea lor se datorează și faptului că la întrebarea pusă cel chestionat nu a găsit repede numele noțiunii, exprimat eufemistic, iar pe cel considerat obscen, din pudoare, îl evită. În această categorie își găsesc locul și denumiri ca *gaură* sau *vână*. În general, însă, fiind vorba de cuvinte socotite „rușinoase”, vom întâlni un mare număr de denumiri care exprimă atitudinea pudică, sentimentul de jenă, impuse de normele etice. Astfel de termeni sunt: *ocară, ocara ei*, neologismul *pardon*; apoi, o largă răspândire înregistrează însuși cuvântul *rușine*, singur sau în cuprinsul unor sintagme ca: *partea rușinoasă bărbătească, partea femeiască de rușine, partea rușinoasă de dinainte*. Denumirile *urâciune* și *hâzenie* au fost înregistrate în câte un singur punct, *urâciune* ca nume acordat organului genital femeiesc, iar *hâzenie* și celui femeiesc, și celui bărbătesc. Disprețuitoare este și denumirea *javră*.

O situație aparte o au termenul *membre* și sinonimul său mai vechi, *mădular*, raporturile de sinonimie extinzându-se și la alte domenii, nu numai la cel anatomic, căci *mădular* este menționat cu sensul „2. (Învechit) Membru al unei societăți, al unei organizații, al unui grup etc.” (DA, s. v.). Mai frecvent este *membre*, neologism intrat și în graiuri, după cum reiese și din precizarea făcută de anchetator pentru punctul cartografic 728: „A auzit de la doctor”. În general, *membre* desemnează „organul genital bărbătesc”, nefiind nevoie de precizări suplimentare, deși se întâlnesc, o dată, și o asemenea mențiune din partea subiectului anchetat (punctul 365).

2. O altă categorie, în parte cuprinzând termeni lipsiți de nuanțe stilistice, este cea referitoare la funcția de a procrea, atât a organelor genitale femeiești (în cea mai mare parte), cât și a celor bărbătești. Trebuie să facem observația că în cazul

acestei categorii, pe de o parte, vom întâlni confuzia dintre organul genital exterior și părți ale aparatului genital, luat în totalitate, iar, pe de altă parte, multe dintre aceste denumiri ar putea fi încadrate la cele metaforice, căci ele sunt fie metonimii, fie sinecdoco.

Matcă, cu sens „învechit și regional”, este sinonim cu *mitră*, iar sintagma *matca copilului* înseamnă „placentă”; cf. ALRM I/II, h 289. Însuși termenul *mitră* este înregistrat în câteva puncte ca termen neologic; cf. „Așa zic cei care au învățat carte” (punctul 235). Arhaismul *trup*, cu semnificația „organ genital”, atestat în scrierile vechi (vezi DLR, s. v.), s-a conservat ca denumire pentru organul genital bărbătesc în 15 puncte – cf. și *trupul omului* (punctul 4); „se vede *trupul*” (punctul 872) –, dar și pentru organul genital femeiesc, în 7 puncte. NALR – Banat I consemnează sintagma *trupul omului* pentru „testicole” (h 151/53, 58). Și neologismul *vulvă* a fost înregistrat în forma sa literară (*vulvă*) sau *vulfă*, precum și *vâlvă*, ultimul ca rezultat al etimologiei populare.

Dar, cum menționam la începutul acestui paragraf, cele mai multe denumiri sunt creații interne ale limbii române, unele dintre ele vechi, întâlnite în primele documente scrise: *fătăciune*, termen frecvent pentru f.₁ (în 12 puncte), dar și pentru f. (punctul 399), sens menționat de DA: „4. Partea genitală a vacii, *fătătoare*², soție, pipotă”. *Fătăciune* pentru f.₁ este concurat de *fătătoare*, iar pentru f. cel mai frecvent este *naștere* și *născătoare*, folosit sporadic și pentru f.₁. *Născut* se folosește deopotrivă și pentru f. și pentru b., cu precizarea, într-un singur punct: *născutul femeilor* (349).

Tot cu privire la funcția de procreare, dar și cu un vădit caracter de sinecdocă sau metonimie, sunt termenii *pântece* „uter”, *plod* (în 2 puncte pentru f. și în 4 pentru f.₁), precum și arhaicul *zgău* (219).

3. Denumirile metaforice, în sens larg, pe care le vom menționa la un loc, fie că este vorba despre metaforă propriu-zisă, fie de metonimie sau sinecdocă, sunt cele mai numeroase. Denumirile din categoria termenilor metaforici, date numai/și organelor genitale ale bărbatului și ale femeilor (le-am exclus pe cele date numai pentru b.₁ și f.₁) reprezintă cca 70% din totalul acestora. În cele ce urmează le vom menționa în ordine alfabetică, referindu-ne la toate cele patru situații: b., b.₁, f., f.₁.

băbură f. A fost înregistrat doar în punctul 105 (Dobra – Hunedoara). Originea acestuia este, foarte probabil, scr. *babura* „ardei gras”, cuvântul neavând nici o legătură cu *băbură* „picături de ploaie mari, care uneori sunt amestecate cu grindină”, cu circulație în Banat, sau *băbură* „flacăra foarte mare”, în graiul moșilor, ambele cu etimologie necunoscută; *băbură* „organ genital femeiesc” lipsește din DA, precum și din DSB.

cățut b. Cuvântul nu aparține graiurilor dacoromânești, ci doar aromânei, ca variantă a lui *cuțit* (DDAr, 357).

ciocan b. Înregistrat într-un singur punct (646); cf. termenul argotic *a ciocăni* vb. tranzitiv cu sensul „a avea raporturi sexuale”.

cur b., f., f.₁. Este puțin probabil să continue pe lat. *culus*, care a evoluat în română ca și *colus* „anus”. Este vorba, mai degrabă, de o sinecdocă, *cur* fiind socotit mai puțin obscen.

daravelă b. și f. Variantă a lui *daraveră* „s. f. 1. Pățanie; încurcătură; bucluc, belea. 2. Treburi, interese...”. Acest eufemism este explicabil dacă avem în vedere urmările neplăcute ale unor relații intime comise contrar normelor etice, explicație valabilă și pentru *dănănaie* „istorie”, deci „întâmplare neplăcută în privința urmărilor, în cazul de față”, „treabă”.

fîrfă f. Înregistrat doar la aromâni; cf. *fîrfiriță* „fetișcană” (DDAr, 551).

fluier b. Înregistrat în același punct (272) în care se spune *veseleancă* pentru f. Foarte probabil că la originea amândurora stă vreo anecdotă cu caracter licențios.

ghioc f. Este notat *giotu* (478). Sensul propriu al cuvântului este „scoică albă a unui melc de mare...”, de unde s-a dezvoltat sensul bine cunoscut: „scoica cu care ghicitoarele «dau» și în care «caută» norocul sau prezic viitorul cuiva” (DA, s. v.). Evident, eufemismul are la bază asemănarea dintre cele două noțiuni.

hădărag b. Cuvânt cu diverse înțelesuri, care au comună ideea de „băț scurt”, cu anumite întrebuintări („parte a îmblăciului”, „titirezul morii” etc.).

hodrobroanțe pl. b. Este, fără îndoială, o variantă a lui *hodrobele*, care, prin Transilvania, înseamnă „obiecte, lucruri trebuincioase la drum...”, mai cu seamă că termenul a fost înregistrat în zona Bihorului.

instrument f. Termen echivalent cu *sculă*, *unealtă* etc., pentru care nu mai este nevoie de explicații.

izmene pl. b.; cf. „ți se văd *izmenele*”, obiectul vestimentar fiind considerat de natură intimă.

mandravelă b. Deși termenul a fost înregistrat pentru graiurile aromâne, DDAr nu glosează cuvântul. În dacoromână *mandravelă* semnifică „minciună”, ca termen argotic, a cărui etimologie nu este cunoscută.

marfă b.; cf. „are *marfă* mare” (228). Printre alte sensuri ale lui *marfă*, DLR consemnează și: „3. (Învechit) Avut, avere...”; termenul se înscrie în aceeași arie semantică (proprie) cu *dughiană*.

mațe pl. b.; cf. „ți se văd *mațele*”. Trebuie avut în vedere că *maț* are și sensul învechit de „pântece”; apoi, concludentă este și expresia argotică „iaca mațul”, care înseamnă „nu vei obține nimic”. Adesea, în expresie, *maț* este înlocuit cu termenul românesc (obscen) cunoscut pentru *penis*.

pantă f. Este vorba de o variantă a lui *pată*, cum de altfel consemnează și DLR, citând LEXIC REG. 17, iar motivația este limpede.

pasăre b., f., b.₁. Glosat și în DLR, în forma diminutivă (*păsărică*): „2. (Eufemistic) Organ genital femeiesc sau bărbătesc (la copii)”. În graiul din jurul Reșiței am înregistrat, cu referire specială la organul genital al fetițelor, termenul *sinfereangă* „garoafă”.

patir f. Cuvântul provine din explicația suplimentară dată de informatorul din punctul 723, care spunea că la armată a învățat o poezie pornografică, unde organul genital femeiesc era numit *pitcutină*, *pipoașcă*, *patiru* năzdrăvanul”. Este, probabil, o deformare a cuvântului *potir*, cu referire la părțile componente ale florii.

pierjă f. Variantă a lui *perjă* „s. f. (Mold.) Specie de prună care se despică ușor de pe sămbure” (DLR). Termenul eufemistic a fost însă înregistrat în sudul Dobrogei, concurent cu *pipoașcă*.

pipoașcă f. (vezi mai sus *patir*). Propriu-zis, cuvântul înseamnă: „1. (Prin Olt.) Pipotă”. Tot aici se menționează: „2. (Regional; eufemistic) Organul genital al femelelor unor animale (în special al iepei); (popular *fătătoare*” (DLR, s. v.).

pipotă, termen imprecis în privința cărui organ genital se atribuie ca denumire eufemistică: celui femeiesc, sau celui bărbătesc? DLR, s. v., îl menționează doar ca „2. (Regional; eufemistic) Organ genital al vacii” „(popular *fătătoare*”; dar în rândul expresiilor menționează pe „a fi rău de *pipotă*” = a fi afemeiat.

pitcutină f. Întâlnit în expresia menționată mai sus (vezi *patir*), neglosat în DLR, dar, probabil, înrudit cu *pitcocit*, -ă „adj. (Regional; cu sens neprecizat, probabil) Nedezvoltat, mic, închircit”.

poartă f. Numai la aromâni, cu precizarea: „După ce naște femeia se zice *poartă*”.

podoabă b., f. Pentru b.: „Mare podoabă are!” (vezi cele spuse sub *marfă*).

puică f. Aceeași motivație ca și în cazul lui *pasăre*, *păsărică*.

puță b., f., f.₁, b.₁. Cuvânt cu o foarte largă răspândire, mai cu seamă, orientându-ne după ALR II – 1. S, cu referire la organele genitale ale oii și ale berbecului, ceea ce pare a fi în neconcordanță cu răspândirea reală a cuvântului, socotit cel mai puțin „rușinos” dintre termenii referitori la organele genitale. Acesta este și sensul principal pe care îl dă DLR: „s. f. 1. (Popular) Penis (la copii și la unele animale tinere)”.

sărsam b.; cf. „*sărsamul* de dinainte”. Cuvântul are sensul propriu: „s. n. (Învechit și regional; mai ales la pl.) 1. Unealtă, sculă; instrument” (DLR, s. v.). Tot aici se menționează: „(Regional; eufemistic) Penis (Vâlcele – Turda) MAT. DIALECT. I, 92. + (Regional) Organul genital al calului (Turnu – Arad). DR. V, 312”.

sculă b.: cf. „*scula* omului”. Cuvântul se încadrează în aceeași arie motivațională cu *instrument*, *unealtă*.

soache b. Numai la aromâni; nu îl menționează DDAR.

sulac(i) b. Și în varianta *șulac*, înregistrat într-un singur punct pentru b., dar în 14 puncte pentru b.₁. Cuvânt derivat din *sulă*, termen eufemistic general pentru b. și are sensul propriu de: „s. n. și s. m. 1. Un fel de sulă lungă și ascuțită, din metal, din lemn etc. cu întrebuințări diverse”, apoi „IV. s. n. (Popular; eufemistic) Penis (la animale)”, dar și „penis (la om)” (DLR, s. v.). *Sulă* nu este înregistrat în ALR II – 1. S ca termen eufemistic, deși este răspândit. „II. P. a n a l. (Popular și familiar; eufemistic) Penis” (DLR).

sulachi b. Numai la aromâni, un derivat evident din *sulă*, pe care, însă, DDAR nu-l înregistrează.

suvelniță f. Numai la aromâni, cu sens propriu „s. f. pl. suvelniță, suveică” (DDAr, 1141).

treabă b. și f.; cf. „Nume dat organului genital. Cf. NOVACOVICIU, C. B. II, 7; DR V, 312, ALR I 1 103/251, 934” (DLR). Cuvântul și-a diversificat sensurile, căci înseamnă, de asemenea: „(Și la pl.; determinat prin „mueresc”) Menstruație ALR II 4 210/27, 172”; intră, în același timp, în alcătuirea unor locuțiuni, ca: „E x p r. *A-și face treaba* – „a urina, a defeca” sau *a-și face treaba* (cu cineva) = „a-și satisface nevoile sexuale”; expresie veche, căci o găsim în scrieri de la 1646 și 1688 (cf. DLR).

țiegă (*țiegh*) b.: cf. „*țiega* calului” (172). Cuvânt necunoscut în această formă, ci doar ca *țeg* (pl. *țeguri*), variantă a lui *teh*², cu sensurile „par”, „bucată lungă de lemn”, „bătă”, „nuia”, acesta din urmă în forma *țeg* (DLR).

trișcă b. cu sensul „fluier”, menționat de DLR cu „Etimologia necunoscută”. Motivația este aceeași ca la *fluier* (*supra*).

unealtă b. și *unealtă muierească* f. Vezi cele spuse la *instrument*.

veseleancă f. Cuvânt derivat din adj. *vesel*, -ă, cu suf. -*eancă*, sufix vechi (vezi Laura Vasiliu, în FCLR, I, p. 227). Cât despre motivație, vezi cele spuse sub *fluier*.

vâjoi f. Termen expresiv, glosat de DI, cu referire la actul urinatului.

4. O bună parte dintre termenii eufemistici pentru f.₁ și b.₁ au fost amintiți și în cele spuse până acum. Unii termeni sunt, însă, specifici numai pentru b.₁ și f.₁.

ciolhă f.₁. Cuvânt obscur în privința originii, înseamnă propriu-zis: „1. (Ieud, în Maramureș) Trunchi găunos”, apoi „2. P. a n a l. (Nordul Transilv.) Organul genital al iepei” (DA, s. v., după care sunt date sinonimele, în număr de 17).

floare f.₁, însoțit de diminutivul acestuia, *floricică* f.₁.

pișătoare b.₁ și f.₁, derivat din a *pișa* vb.

prihod f.₁. Sensul propriu al cuvântului este: „s. n. (Mold. și Ban.) Loc în pădure pe unde trece vânatul...”; „loc de trecere peste un deal”; în general, predomină ideea de „pătrundere; trecere”, încât sensul de „organ genital al oii” este echivalent cu cel al lui *poartă* (*supra*). DA îl menționează cu înțelesul de „organ genital al calului”, dar și „al iepei”.

produn f.₁. Variantă a lui *produh* „s. n. 1. (Învechit și popular). Copcă (în gheață)”; „3. (Sud-vestul Transilv. și nordul Olt.) Organ genital la vacă sau la iapă”.

pupăză f.₁. Înregistrat într-un singur punct (102). DLR îl glosează astfel: „4. (Prin Transilv. și nord-estul Olt.) Organ genital al femeii și al iepei. Cf. CIAUȘANU, V. 193. ALR I 1 099/107, 295”.

rălă b.₁. DLR nu consemnează cuvântul cu acest sens, ci doar „s. f. (Regional) 1. Minciună, calomnie”, care este puțin probabil să aibă vreo legătură cu termenul în discuție. Nu este exclus să fie o deformare a lui *râncă*¹ „s. f. 1. Organ genital al armăsarului” (DLR, s. v. *rândunică*).

râmă b.₁. În acest caz fie că este vorba de sensul eufemistic dezvoltat din *râmă* „s. f. Vierme cu corp lung...”, fie de o deformare a aceluiași *râncă*¹, amintit mai sus.

râncă b.₁ Termen înregistrat în 6 puncte, al cărui sens l-am menționat mai sus, sub *râlă*.

sfredel b.₁ Termen născut prin comparație cu *sfredel* (unealtă).

La capătul acestor observații, se poate concluziona:

a. În primul rând, ALR II – 1. S trebuie utilizat ca sursă pentru dicționarul-tezaur al limbii române, renunțând la o falsă pudoare manifestată până acum.

b. Cele peste 70 de denumiri dezvăluie bogăția de mijloace la care recurg vorbitorii limbii române pentru a denumi două noțiuni vitale, dar care, inerent, cad sub incidența tabuurilor de limbaj. Mai numeroase sunt cele de natură metaforică, între care un loc aparte îl ocupă denumirile referitoare la funcția de procreare. Multe sunt, de asemenea, cele care pleacă de la comparația cu un obiect familiar vorbitorilor. În acest caz, nu de puține ori, ele conțin o nuanță de umor. Denumirile cu o mai pronunțată notă de dispreț se regăsesc în seria celor acordate pentru organul genital femeiesc, pe când denumirile date celor bărbătești exprimă o anumită făloșenie, mândrie etc. Nu se întâmplă la fel în cazul denumirilor acordate organelor genitale ale oii și ale berbecului (ale animalelor, în general), unde acestea, când nu sunt neutre, nenuanțate, sunt dezmierdătoare.

ANEXĂ

TERMENI EUFEMISTICI PENTRU ORGANUL GENITAL FEMEIESC (f.) ȘI PENTRU CEL BĂRBĂTESC (b.)

ALR II – 1. Supliment. Hărțile 10 și 12, în comparație cu h 11 (b.₁) și 13 (f.₁)

aceea f. (399), *aia* f. și b. (858), *haia* f. și b. (833)

băbură f. (105)

cățut b. (010)

ciocan b. (646)

ciolhă f.₁ (246, 279, 334,)

cur b. (102); f. (64, 102, 386, 666); f.₁ (64, 537, 836)

daravelă b. (791); f. (791)

dădănaie b. (192)

dugheană f. (646)

fătăciune f. (399); f.₁ (157, 182, 192, 353, 362, 365, 386, 762, 784, 791, 928, 987)

fătătoare f.₁ (36, 53, 64, 76, 130, 235, 250, 260, 272, 282, 399, 414, 886, 899)

fîrfă f. (010)

floare f.₁ (310); *floricică* f.₁ (95)

fluier b. (272)

gaură f. (2, 310, 325)

- ghioc* f. (478)
hădărag b. (279, 399)
hâzenie b. și f. (362)
hodrobroanțe pl. b. (325)
instrument f. (812)
istorie b. (812)
izmene pl. b. (334); cf. „ți se văd izmenele”
javră f. (228, 431)
mandravelă b. (010)
marfă b. (228); cf. „are marfă mare”
matcă f. (605)
mațe b. (346); cf. „ți se văd mațele”
mădular b. (8, 36, 105, 182, 250)
membu b. (414, 514, 520, 531, 537, 551, 605, 682, 728, 791, 836, 928, 987);
 cf. „A auzit de la doctor” (728); „membu bărbătesc” (365)
mitră f. (182, 235, 728); cf. „Așa zic cei care au învățat carte” (235)
naștere f. (36, 53, 182, 250, 386, 399); f.₁ (8, 105)
născătoare f. (8); f.₁ (833)
născut b. (284, 349); f. (47, 284, 334); *născutul femeilor* f. (349)
nătărăngă, variantă pentru *mătărăngă* b. (666)
ocară b. (886); *ocara ei* f. (886)
pantă f. (260)
pardon b. (705)
pasăre b. (95); *pasărea omului* b. (260); *păsărică* f. (928); *pasăre* b.₁ (95,
 102, 141, 219, 228, 250, 365, 551)
patir f.; vezi *rușine* (723)
pierjă f. (987)
pipoașcă f. (987); vezi și *rușine* (723)
pipotă f.₁ (219, 349, 431, 514, 520, 531); cf. „a fi rău de pipotă” (= afemeiat)
pișătoare b.₁ (310); f.₁ (310, 728)
pitcutină f.; vezi *rușine* (723)
pântece f. (95); „uter”
plod f. (346, 362); f.₁ (2, 27, 29, 47)
poartă f. (010); cf. „După ce naște femeia se zice poartă”.
podoabă b. (723); cf. „Mare podoabă are!”; f. (769, 784)
prihod f.₁ (141, 172); organul genital al calului și al iepei.
produn f.₁ (833); cf. *produh* „copcă de gheață”.
puică f. (182)
pupăză f.₁ (102)
puță b. (012, 405); f. (605); b.₁ (157, 182, 316, 405, 431, 463, 646, 728, 769);
 f.₁ (76, 272, 431, 463, 646)

- rălă* b.₁ (8)
râmă b.₁ (47, 53)
râncă b.₁ (399, 414, 478, 514, 520, 531)
rușine b. (463, 723, 848, 958); *partea rușinoasă bărbătească* b. (365); *rușine* f. (130, 463, 514, 531, 537, 723, 843); *partea femeiască de rușine* f. (414); *partea rușinoasă de dinainte* f. (365); în pct. 723 s-a adăugat că, la armată, informatorul a învățat o poezie pornografică în care organul genital femeiesc mai era numit *pitcutină, pipoașcă, patiru năzdrăvanu*.
sărsam b. (325); *sărsamul de dinainte* b. (53)
sculă b.; cf. *scula omului* (310)
sfredel b.₁ (27, 235, 386)
soache b. (010)
sulac(i), șulac b. (876); cf. „tot sulac”; b.₁ (2, 130, 192, 705, 723, 784, 791, 812, 833, 836, 876, 899, 958, 987)
sulachi b. (010)
sualniță f. (010)
toc (tioc) b.₁ (537)
treabă b. (2, 455, 478); f. (219); *treaba femeii* f. (310)
trișcă b. (219)
trup b. (37, 76, 95, 310, 316, 325, 349, 353, 431, 762, 872, 899, 958); *trupul omului* b. (4); cf. „se vede trupul” b. (872); f. (47, 76, 325, 455, 872, 890); *trupul de la femeie* f. ~ *omului* (= ouăle; cf. NALR – Banat 151 / 53, 58); cf. *a se face trup* „a se întrupa, a lua ființă” (353); *trupul femeii* f. (958); *la trupul* f. (762); *trupul ei* f. (605); *trupul muierii* f. (4); f.₁ (8, 325, 872, 958)
țiegă (țieghe); cf. *țiega omului* b. (172)
unealtă b. (130); *unealta muierescă* f. (172)
urâciune f. (192)
veseleancă f. (272, 279)
vâjoi f. (520)
vână b. (334, 386); b.₁ (172, 279, 284, 334, 346, 349, 353, 362, 705)
vulvă f. (682); *vulfă* f. (551); *vâlvă* f. (876); f.₁ (876)
zgău f. (219).

Reșița, str. Nergănița, 19